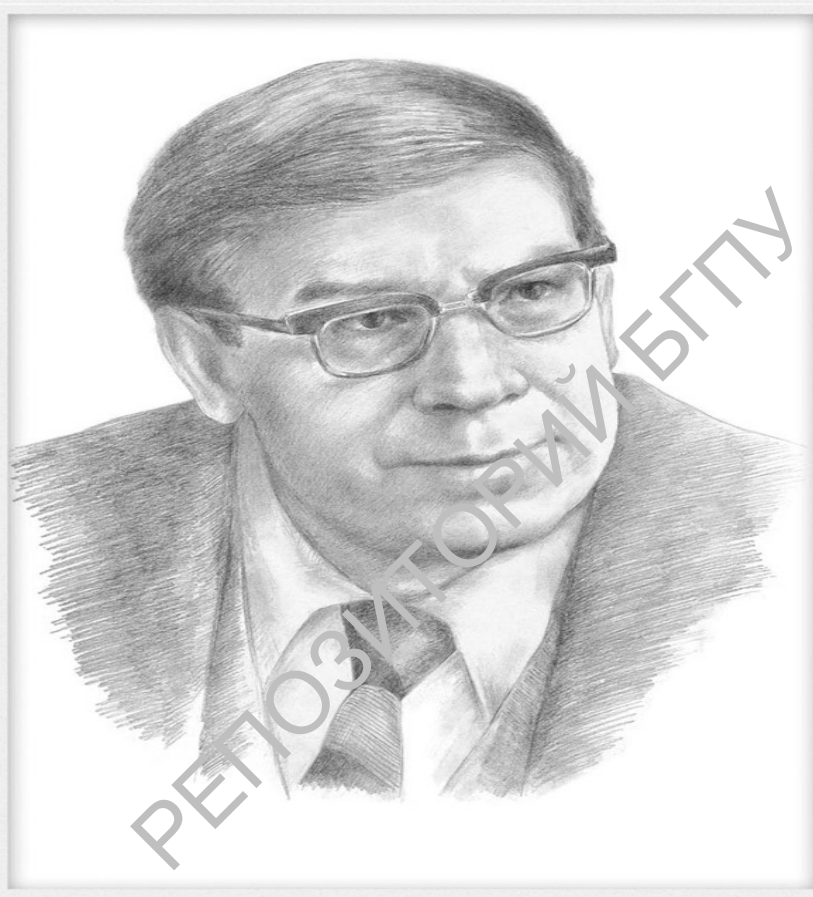

Іван Гаўрылавіч Чыгрынаў

(1934-1996)

РЕПОЗИТОРИЙ БГУ

Іван Чыгрынаў

- Нарадзіўся ў сялянскай сям'і
- У 1940 годзе пайшоў у школу, але скончыў яе толькі ў 1952
- Паступіў у БДУ на аддзяленне журналістыкі філалагічнага факультэта
- Працаваў рэдактарам, загадчыкам рэдакцыі літаратуры і мастацтва АН БССР
- 1965-1975 – рэдактар у часопісе “Полымя”
- 1976-1986 – сакратар праўлення Саюза Пісьменнікаў БССР

- З 1989 года – галоўны рэдактар часопіса “Спадчына”
- У 1994 годзе атрымаў званне Народнага пісьменніка Беларусі

РЕПОЗИТОРИЙ БГПУ

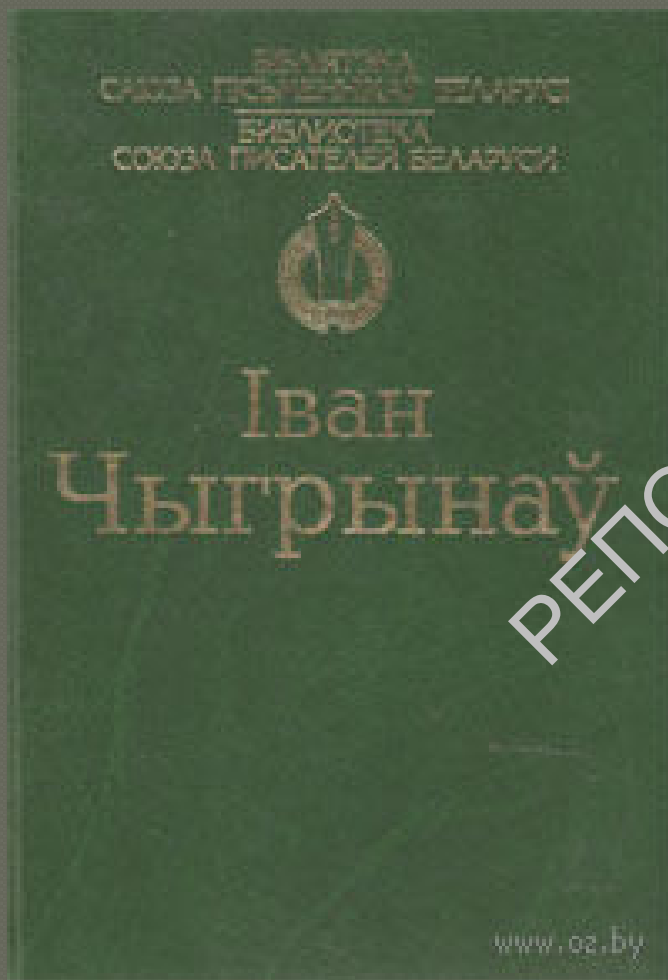
У друку дэбютаваў вершам «Сон трактарыста» у 1952 годзе, як празаік — у 1958 годзе (газета «Чырвоная змена»). Аўтар кніг апавяданняў і апавесцей «Птушкі ляцяць на волю» (1965), «Самы шчаслівы чалавек» (1967), «Ішоў на вайну чалавек» (1973), «Ці бываюць у выраі ластаўкі?» (1983).

Аўтар пенталогіі раманаў: «Плач перапёлкі» (1972), «Апраўданне крыві» (1977), «Свае і чужыя» (1984), «Вяртанне да віны» (1992), «Не ўсе мы згінем» (1996).

Аўтар п'ес — «Дзівак з Ганчарнай вуліцы» (1986), «Следчая справа Вашчылы» (1988), «Чалавек з мядзвежым тварам» (1988), «Звон — не малітва» (1988), «Толькі мёртвыя не вяртаюцца» (1989), «Ігракі» (1989), «Прымак» (1994), кнігі крытыкі і публіцыстыкі — «Новае ў жыцці, новае ў літаратуры» (1983), «Паміж сонцам і месяцам» (1994). У 1984 годзе выйшлі выбраныя творы ў 3 тамах.

Кнігі Івана Чыгрынава

Выстава кніг пісьменніка

Мемарыяльная дошка на вуліцы Пуліхава ў Мінску

